

SANKARIKOIRAT 2011

Sigi, bretoni, Imatra, 17. kesäkuuta 2011

Sigin omistajan 84-vuotias isä leikkasi puolen päivän aikaan nurmikkoja mökillään Puumalassa isolla nelivetoisella 245 kiloa painavalla ajettavalla ruohonleikkurilla. Jyrkässä rinteessä ruohonleikkuri pyörähti ympäri ja miehen jalat jäivät leikkurin alle. Hän jäi makaamaan rinteeseen pää alaspäin ja mukana ollut puhelin meni rikki. Onneksi 5-vuotias bretoni Sigi sattui olemaan mukana mökillä.

Mies on kova tekemään halkoja ja Sigi oli ollut usein mukana kuljettamassa niitä. Mies käski ahdingossaan Sigiä etsimään palikan ja se ymmärsi heti, mistä on kysymys. Sigi toi navetan nurkalta pienen halkopalikan, jolla mies alkoi kaivaa vasenta jalkaansa vapaaksi. Yhdessä koiran kanssa kaivaen he saivatkin jalan vapaaksi ja mies pääsi hieman parempaan asentoon.

Yöllä lämpötila laski alle 10 asteen ja vettä satoi pariin kertaan, aamuyöstä rankemmin. Yllään miehellä oli vain puolipitkät shortsit ja t-paita. Sigi tuli hänen rinnan päälle ja kainaloon lämmittämään. Välillä Sigi kävi pellolla lämmittelyjuoksuilla ja palasi aina takaisin miehen luo. Sigillä olisi ollut mahdollisuus palata mökkiin, mutta se pysyi miehen rinnalla.

Seuraavana päivänä nestehukka ja hypotermia veivät jo miehen voimia muiden vammojen lisäksi. Leikkurin bensiniä oli valunut hiljalleen maahan ja se aiheutti miehen selkään kipeitä rakkoja. Aina kun hän oli menettämässä tajuntansa, Sigi töni tassulla tai puski kuonollaan pitäen miehen tajunnan rajamailla.

Lauantaina puoliltapäivän Sigin omistaja alkoi huolestua kotonaan Imatralla ja soitti isänsä mökkinaapurille. Kun naapuri meni tarkistamaan onko mökkinaapurissa kaikki kunnossa, Sigi riensi vastaan ja johdatti naapurit onnettomuuspaikalle. Naapurin traktorilla ja pelastusmiehistön avulla leikkuri saatiin nostettua ja ensiapu aloitettua. Sigi kävi heti miehen pään viereen viltille ja olisi ollut menossa myös ambulanssiin. Miehen sairaalareissu kesti yhteensä seitsemän viikkoa, mutta hän toipui ja palasi mökilleen yhdeksän viikon päästä onnettomuudesta.

Ruuti, länsigöötanmaanpystykorva, Joensuu, 15. joulukuuta 2010

Ruuti pelasti omistajansa diabetesta sairastavan äidin joulukuussa 2010. Nainen arvelee, että ei olisi enää elossa ilman Ruutia.

Äiti, tytär ja kolme länsigöötanmaanpystykorvaa olivat olleet reippaalla iltalenkillä. Äiti tunsu olonsa hyväksi ja kävi nukkumaan pitkäkestoisen insuliinipiikin jälkeen. Hänen miehensä oli vielä valveilla.

Nainen heräsi, kun Ruuti nuoli tarmokkaasti hänen kaulaansa. Ruutin hypättyä pois sängystä nainen käänsi kylkeään jatkaakseen uniaan. Kääntyessään hän kuitenkin tunsu heikottavaa oloa ja hän arveli verensokerin olevan alhaalla. Hän pääsi vaivoin ylös sängystä ja horjui keittiöön mittaamaan verensokeria. Mittari näytti lukemaa 2 ja mies alkoi tehdä hänelle nopeasti ruisvoileipiä. Puolen tunnin päästä mittarin lukema nousi ja vaara oli ohi.

Ilman Ruutin herättämistä nainen olisi menettänyt tajuntansa ja hänen miehensä olisi todennäköisesti luullut Anjan vain nukkuvan. Aamulla Anja ei olisi enää herännyt.

Poliisikoira Retu, saksanpaimenkoira, Kymenlaakson poliisilaitos, 7. kesäkuuta 2011

Hätäkeskus sai kello 00.30 ilmoituksen 69-vuotiaasta parkinsonin tautia sairastavasta mieshenkilöstä, joka oli kadonnut puolisonsa huomaamatta kesämökiltään iltakymmenen aikaan. Kadonneella ei ollut mukana puhelinta, kenkiä eikä ulkovaatteita.

Kouvolan poliisista hälytettiin poliisipartio, joka pyysi Haminasta koirapartiota avukseen. Poliisikoira Retun kanssa yritettiin aluksi ottaa jälkeä mökin ympäriltä siinä kuitenkin onnistumatta, joten siirryttiin henkilöetsintään. Tapahtumahetkellä ilma oli melko tyyni. Noin kahden tunnin etsimisen jälkeen kadonnut löytyi kello neljän aikaan noin 300 metrin päästä mökistään, metsästä makaamassa huonossa kunnossa.

Retu oli haistanut kadonneen noin 20 metrin päästä ja hajun saatuaan ryhdistäytynyt terävästi, haukahtanut ja säännänyt kohti metsää. Retu ilmoitti kadonneen löytymisestä haukkumalla. Kadonnut oli niin uupunut, että hädin tuskin pystyi puhumaan eikä kyennyt itse nousemaan ylös. Saatuaan vettä hänet vietiin takaisin mökille odottamaan sairaautoa. Liikuttuneena mies kertoi, että ilman löytäjiään hän olisi jäänyt metsään.

Retu ja hänen olivat onnellisia onnistumisen johdosta, olihan se heidän ensimmäinen onnistuminen. Jäljen ja henkilöetsinnän osalta Retu on suorittanut käyttöönottotarkastuksen, mutta peruskoulutus on vielä kesken.

Foreman, labradorinnoutaja, Siuntio

Omistajat olivat neljän koiransa kanssa vappuaattona Inkoon saaristossa keräämässä polttopuita saunaan. Noin kuuden aikaan labradorinnoutaja Foreman juoksi omistajaa kohti kovasti haukkuen. Se juoksi haukkuen edestakaisin omistajan ja rannan väliä ja omistaja aavisti jotain sattuneen. Hän lähti koiran perässä rantaan ja huomasi, että Foreman katsoi ulapalle haukkuen. Noin 300 metrin päässä oli uponnut soutuvene ja kolme miestä huusi apua vedessä.

Omistaja lähti auttamaan miehiä ja hänen vaimonsa jäi rantaan soittamaan apua. Noin kello 18.15 miehet ja soutuvene oli saatu rantaan. Vesi oli +4 asteista, joten 10 minuuttiakin myöhemmin kaikki olisi voinut olla toisin.

Nero, keskikokoinen villakoira, Vantaa, 6. marraskuuta 2010

Omistaja oli Neron kanssa tavanomaisella aamulenkillä kodin läheisyydessä Vantaan Rajakylän maastossa. Aamuseitsemältä he kävelivät koirapuiston viereisellä metsäpolulla, kun yhtäkkiä Nero pysähtyi paikoilleen. Se jähmettyi paikalleen ja tuijotti ja vinkui koirapuiston suuntaan. Oli vielä pimeää, eikä omistaja nähnyt paljoakaan. Hän ajatteli koiran huomanneen jäniksen tai muun eläimen ja yritti saada sitä jatkamaan matkaa, mutta Nero ei suostunut liikkumaan.

Omistaja katsoi tarkemmin ja hän näki, että koirapuiston sisäpuolella, kuusen oksien alla makasi ihminen. Omistaja huomasi, että kyseessä oli keski-ikäinen nainen, mutta koiraa koirapuistosta ei löytynyt.

Omistaja yritti saada naista hereille, mutta hän ei osoittanut elonmerkkejä. Omistaja puristi naista voimakkaasti rystysistä ja kun nainen älähti kivusta, omistaja huomasi hänen olevan elossa. Omistaja soitti ambulanssin paikalle ja lähti koiran kanssa autoa vastaan.

Pelastushenkilökunta kertoi naisen ruumiinlämmön tippuneen jo 31 asteeseen, joten hän pääsi hoitoon viime hetkellä.

Taku, broholminkoira, Rantasalmi, 1. syyskuuta 2010

16-vuotias poika lähti perheen koiran Takun kanssa metsään kävelylle kuuden aikaan illalla. Kaksikko käveli tuttua rantapolkua noin puolen kilometrin päässä kotoa, josta he poikkesivat Hakavuoren jyrkänteiden juurelle. Taku sai juoksennella lähimetsässä vapaana.

Äkkiä poika huomasi edessään olevan kiven takaa kohoavan jotain. Se oli karhu, joka nousi karjuen takajaloilleen. Karhun ja pojan välillä ei ollut kuin metri ja poika pystyi ajattelemaan vain, että nyt se huitaisee ja tappaa hänet.

Taku oli hieman sivummalla, mutta säikähti myös karhua ja alkoi pomppia epätietoisena ympäriinsä. Pian Taku kokosi itsensä ja tuli pojan rinnalle haukkuen niin kovaa kuin isosta koirasta lähtee. Karhu seiso paikallaan karjuen ja lapion kokoinen etutassu ojennettuna. Poika ja Taku lähtivät perääntymään tulosuuntaansa ja karhu pysyi paikoillaan. Jonkin matkan päässä kaksikko käänsi nenät tulosuuntaan ja juoksi kotiin niin kovaa kuin pääsi.

Karhua yritettiin myöhemmin etsiä paikallisten metsästäjien ja kolmen karhukoiran voimin tuloksetta. Riistamiehen mukaan harvalla koiralla olisi kanttia haukkua karhua tuossa tilanteessa. On mahdollista, että Takun raivokas haukkuminen hämäsi karhua niin, että se pysyi paikoillaan eikä tehnyt mitään. Tietyvästi kukaan ei ole kohdannut luonnossa villiä karhua yhtä läheltä ja selvinyt siitä hengissä.

Molly, suomenajokoira, Övermark, 14. syyskuuta 2010

77-vuotias mies eksyi Övermarkissa kotinsa lähellä olevaan metsään. Mies oli lähtenyt kotoaan ja seuraavana päivänä naapurit alkoivat ihmetellä kun postilaatikkoon ei ollut tyhjennetty. Naapurit yrittivät soittaa miehelle, mutta hän ei vastannut. Kun mies ei vielä torstainakaan vastannut puhelimeensa, alettiin häntä etsiä. Myös poliisi osallistui etsintöihin.

Miehen löysi lopulta pariskunta, joka oli ollut poimimassa puolukoita ja heillä oli koira mukanaan. Koira oli alkanut yhtäkkiä haukkua ja se johdatti pariskunnan tielle, mistä kadonnut mies löytyi makaamasta. Pariskunta kutsui ambulanssin ja mies vietiin sairaalaan.

Laikku, itäsiperianlaika, Oulu, 21. lokakuuta 2010

Inka, itäsiperianlaika, Oulu, 21. lokakuuta 2010

Laikun ja Inkan omistaja sairastaa epätyypillistä kolmoishermostosärkyä, jota hoidetaan vahvalla kipulääkityksellä ja kipukynnystä nostavilla lääkkeillä. Naisen aviomies oli päivänunilla olohuoneen sohvalla, kun koirat herättivät hänet haukkumalla ja metelöimällä makuuhuoneessa, jossa nainen oli nukkumassa valvotun yön jälkeen. Mies meni katsomaan, mistä haukkuminen johtui ja löysi vaimonsa kasvot alaspäin sängyltä täysin tiedottomana ja korisevana. Naisen kasvot ja huulet olivat siniset eikä hän enää hengittänyt.

Annettuaan tekohengitystä mies soitti hätäkeskukseen ja sai vaimonsa virkoamaan ambulanssin tullessa paikalle. Käytettävät lääkkeet yhdessä tämän kaltaisessa tilanteessa vaikeuttavat normaalia hengitystä. Mies on täysin vakuuttunut siitä, että jos koirat eivät olisi häntä herättäneet ajoissa, vaimo olisi tukehtunut kuoliaaksi.

Eppu, bouvier, Kerava, 9. lokakuuta 2010

Lauantai-iltana Eppu, joka ei tavallisesti pidä ääntä eikä reagoi kerrostalon rappukäytävän ääniin, alkoi ulvahdella ulko-oven edessä kumartuen kuuntelemaan käytävää. Ääntelyyn herännyt omistaja lähti viemään Eppua ulos kun hän näki rappukäytävän portaiden juuressa makaavan naisen. Jäljistä päätellen nainen oli pudonnut varsin korkealta kierreportaista laattalattialle. Nainen hengitti, mutta oli tajuton, joten Eppun omistaja hälytti paikalle ambulanssin sekä poliisin.

Sairaalassa selvisi, että naisella oli pään sisäisen verenvuodon lisäksi ilmeisesti kallovarsi ja hänet jouduttiin leikkaamaan kahdesti. Rappukäytävä oli omistajan mukaan tapahtuma-aikaan täysin hiljainen ja tyhjä, joten ilman Eppun reagoimista olisi pudonneen naisen apu mitä ilmeisimmin pitkittynyt ja pian olisi voinut olla liian myöhäistä.

Nella, newfoundlandin koira, Viiala

Nellan omistaja lähti aamulla normaaliin tapaansa töihin, mutta huonovointisuuden takia palasi kotiin. Levätessään nainen alkoi voimaan pahoin ja vessaan mennessä hän menetti tajuntansa. Nella herätti omistajansa nuolemalla, tassuillaan ja kädestä vetämällä ja omistaja sai soitettua itselleen ambulanssin. Nella makasi koko ambulanssin odotusajan omistajansa vieressä ja herätteli heti, kun hän oli uudestaan menettämässä tajuntansa. Sairaalaan päästyään omistaja joutui välittömästi leikkaukseen, jossa selvisi, että mahaan oli kertynyt 3,5 litraa verta. Kohdun ulkoinen raskaus oli repinyt munatorven rikki.

Arttu, parsonrusselinterrieri, Tampere, 4. marraskuuta 2010

Arttu ja omistaja asuvat omakotitalossa, jossa on kaksi erillistä asuntoa. Alakerrassa asuu 94-vuotias isoäiti ja omistaja ja Arttu asuvat talon yläkerrassa. Isoäidillä on verenpainetauti ja hänen liikuntakykynsä on heikentynyt.

4. marraskuuta kello 02.15 omistaja heräsi Artun haukuntaan. Vaikka hän komensi koiraa hiljenemään, se jatkoi haukkumista ja oli todella levoton. Normaalisti Arttu rauhoittuu käskystä. Omistaja ymmärsi Artun käytöksestä, että jotain oli vialla. Hän nousi sängystään ja kun Arttukin hiljeni, hän yritti kuulostella mistä voisi olla kyse. Alakerrasta kuului vaimeaa avunhuutoa.

Isoäiti oli menettänyt tajuntansa vessassa käydessään ja lyönyt päänsä pahasti. Isoäiti ei ollut päässyt itse lattialta ylös eikä ollut saanut verenvuotoa tyrehdytettyä. Ilman Artun herättämistä onnettomuus olisi huomattu vasta aamulla kotipalvelun saapuessa. Omistaja kertoo, että tämä oli jo toinen kerta, kun Arttu on herättänyt hänet isoäidin avunhuutoihin.

Topi, saksanpaimenkoira, Oulu

2-vuotias Topi pyysi ulos perjantain ja lauantain välisenä yönä kahden aikaan. Tavallisesti Topi on tuohon aikaan iltapissakierroksensa jo tehnyt, mutta omistaja lähti koiran kanssa vielä ulos. Kun parivaljakko tavallisesti lähtee ulos, vapaana oleva Topi pysyy komennusetäisyydellä tai juoksee

autolle. Tuona yönä Topi lähti kuitenkin aivan toiseen suuntaan eikä se ei lotkauttanut korvaansakaan omistajan komennoille.

Topin omistaja pakkasi taskuunsa makkaraa ja lähti nopeasti potkukelkalla karanneen Topin perään. Hän löysi Topin haukkumasta palavan omakotitalon pihasta. Liekit löivät jo valtoimenaan talon parvekkeella. Omistaja juoksi kotiinsa, nappasi puhelimen mukaansa ja soitti hätäkeskukseen. Omistaja ja hänen miehensä juoksivat palavan talon ovelle, hakkasivat sitä ja huusivat täyttä kurkkua. Omistaja sai ulko-oven auki, mutta sisempi ovi pysyi lukossa. Noin seitsemän minuutin kuluttua palokunta ja ambulanssi tulivat paikalle. Talon asukkaat olivat heränneet katon palavien mineriittitiilien räiskähtelyyn. Kun talonväki soitti hätäkeskukseen, Topin omistaja oli jo toiminut.

Pelastuslaitokselta kerrottiin seuraavana päivänä, että koira on sankari, kun se huomasi tulipalon. Tällaisissa tapauksissa minuuteillakin on merkitystä.

Tyyne, papillon, Husula

Minni, monirotuinen, Hamina, 3. huhtikuuta 2011

Omistaja heräsi koirien levottomuuteen aamuyöllä noin kello 5.20. Rauhoiteltuaan koiria omistaja nukahti, mutta koirat herättivät hänet nopeasti uudestaan. Omistaja kävi katsomassa keittiön ikkunasta näkyisikö sieltä jotain poikkeavaa, mutta hän näki vain sumua. Vessan oven avattuaan hän kuitenkin haistoi savun hajun ja meni katsomaan olohuoneen ikkunasta ulos. Naapurin puolella näkyi liekit, josta palo sai alkunsa. Omistaja herätti miehensä ja he hälyttivät palokunnan. Palovaroitimet hälyttivät vasta savusukeltajien ollessa palavassa talossa.

Tyyne, 7kk, ja Minnin, 1v, sinnikkyys omistajan herättämisessä pelasti heidät kaikki sekä osan miehen arvokkaista soittimista. Paritaloasunto tuhoutui palossa kuitenkin kokonaan. Kymenlaakson pelastuslaitoksen lausunnon mukaan koirien reagointi helpotti ihmisten pelastautumista.

KUNNIAMAININNAT 2011

Toto, shiba, Helsinki, 21. maaliskuuta 2011

Puolivuoti shiba Toto ja omistaja olivat iltalenkillä Helsingin Munkkiniemessä. Kaksikko käveli kotitalon takana menevää suosittua oikopolkua kohti Pikku Huopalahden puistoa. Yhtäkkiä kaupungin vuokratalon katolta tuli alas valtava, jäinen lumimassa suoraan koiranulkoiluttajien käyttämälle polulle. Toto pelasti emäntänsä nykäisemällä voimakkaasti hihnasta, kun lumet vyöryivät katolta alas. Siinä vaiheessa, kun omistaja itse tajusi tilanteen, olisi jo ollut myöhäistä. Köntti tippui maahan metrin päästä omistajan olkapäästä. Lumenluontityöt katolta oli jätetty vaarallisesti kesken eikä alueella ollut mitään suojapuomeja tai varoituksia.

Atlanmonto, australian karjakoira, Kiiminki

Omistaja oli aamunavetalla koira mukanaan siivoamassa lantoja. Yhdessä koiran kanssa he ajoivat lehmä, jotta omistaja pääsisi paremmin siivoamaan patjoja. Vesialtaiden kohdalla alkoi kuitenkin syntyä suma lehmistä, koska yksi lehmistä ei kääntynyt vaan puski vastaan. Omistaja ja Atlanmonto yrittivät saada lehmää käännetyttyä muiden mukaan, mutta se tulikin vastaan ja jyräsi kohti omistajaa. Hän jäi vesialtaan ja rautaportin väliin ja kaatui siitä sementtilattialle lannan sekaan.

Omistajan rintaan tuli pieni hiusmurtuma. Omistajan mukaan Atlanmonto suojasi häntä rytkäksä sen verran, ettei sormia mennyt poikki eikä lehmän sarvet lävistäneet kylkiluita.

Suzy, bordercollie, Porvoo, 16. joulukuuta 2010

Suzy herätti omistajansa kello 02.36, kun pihassa oleva saunarakennus oli ilmiliekeissä. Saunarakennus sijaitti aivan heidän kotitalonsa vieressä ja oli vain minuuteista kiinni ettei tuli olisi levinnyt päärakennukseenkin. Saunarakennus paloi maan tasalle.

Pimu, monirotuinen, 20. marraskuuta 2011

Vasta kuuden kuukauden ikäinen koiranpentu Pimu herätti omistajansa hädissään. Omistaja komensi pentua nukkumaan, sillä hänen kolme muuta koiraakin nukkuivat rauhassa. Lopulta omistaja nousi ja seurasi pentua keittiöön. Hellan päällä olevalla pellillä paloi leivinpaperi. Hellan sähkölevy oli päällä ja hehkui tulipunaisena. Hellan vieressä olevan leivinuunin avonaiset pellit imivät sähköhellasta tulleen savun, joten palo- ja häkävaroittimet eivät olleet reagoineet paloon. Ilman Pimun herätystä tuli olisi varmasti levinnyt.